

Иван Вазов
Да работим!

При надеждите, що нас окрилят,
при теглата от погрома лют,
при бедите, дето се засилят –
да засилим устрема към труд.

Да работим! Да работим смело:
с мишци, с нерви, със ръце и с ум!
Нек се чуй у нази живо дело:
бодрящий на работата шум.

Да работим! Нека дигнем знаме
с тая дума и вървим напред...
Труд! Спасеньето от робство там е,
идеал е той на новий свет.

Да работим! Имаме широки
поприща за славен, спорен труд,
бедност няма в него – срам жестоки.
Няма стид под неговия скут.

Да работим! На бащите наши
добродетелта да продължим,
техний пот почтен да ни не плаши –
всичко ний на тоя пот дължим.

Да работим! Мързелът е страшен,
мръсен блуд с живота и с умът,
мързелът е враг, другар всегдашен
на теглата, брат е на срамът.

Да работим! Няма тук оръжье
по-велико, силно от труда,
само то е вярно и не лъже
и победоносно е всегда.

Да работим! Бедствията бягат
при труда и прав е нашия друм,
хленч, сълзи в дни тежки не помагат,
а десници здрави с бодър ум.

Да работим дружно и съгласно,

ден изгубен е изгубен век,
на живота ни в морето бясно
труд е наший Ноевий ковчег!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4299>]